

Gondolatok a családi pótlékról

Kardosné Gyurkó Kata

A családi pótléknál egyre többen érznek maguk körül zűrzavart. Mi ez? Segély vagy támogatás? Ki kapja? Szülő vagy gyermek? Mindenki vagy csak a szegények? Úgy tűnik a családpolitikai elemek össze-vissza keverednek a segélyezési elemekkel, pedig a kettő között lényeges különbségek vannak. Csokorba szedve néhány gondolat nagycsaládos szemmel.

A családi pótlék jelenleg a családtámogatási rendszer része, annak egy eleme. A családtámogatási rendszer azért jött létre, mert azok a felnőttek akiknek gyermekük van sokkal nagyobb anyagi terhet vállalnak, mint azok akiknek nincsen. Azaz a családtámogatási rendszer azért van, hogy az állam hozzájáruljon a családok gyermekvállalási terhéhez, hiszen a családokban a jövő adófizetői nevelkednek. Az államnak minden gyereknek egyformán fontosnak kell lennie!

A családtámogatási rendszer jellemzője, hogy nem vizsgál jövedelmet, minden gyermek egyforma, különbséget csak abban tesz, hogy van-e valakinek gyermeke vagy nincs.

A családi pótléket jelenleg a szülő kapja kézhez, de a fentiekből adódik, hogy ez nem a szülő jövedelme. A szülő csak „postás”. Bizonyítéka ennek az is, hogy az árván maradt, de érettségi előtt álló 18 éven felüli diák maga kapja kézhez a családi pótléket.

Sajnos egyre többen hangoztatják azt, hogy a szülők nem költik a gyermekükre ezt az összeget, ezért ne is kapjanak. Ezt én nagyon káros kijelentésnek tartom. A családi pótlék összege havonta 12.200 - 17.000 Ft között van. A KSH 2007-es adatai alapján a 14 év alatti gyermekek havi létminimuma 2008-ban 29.000 - 48.000 Ft körül volt. Nehéz elképzelni, hogy a szülő minimálisan legalább a családi pótlék összegét nem költené a gyermekére.

Az állam segélyekkel támogatja a nehéz helyzetben lévő családokat. Ezek a szociális juttatások. Ezeknek a juttatásoknak a megítélésénél a jövedelmet vizsgálják, rászorultsági alapon adják. A kormány részéről elsősorént felmerült az, hogy a családi pótléket rászorultsági alapon adják. Ennek komoly hátrányai a következők:

– Ma Magyarországon szinte lehetetlen megállapítani, hogy kinek mekkora a jövedelme. A bérből és fizetésből élőknek még talán egyszer-

rűbb, de komoly hiányossága a rendszernek, hogy nem veszik figyelembe a lakástörlesztés összegét, holott az egy-egy családban akár az egyik szülő havi jövedelme is lehet.

– Nagyon nehéz meghúzni azt a határvonalat, hogy kinek és mekkora jövedelemig jár a támogatás és kinek nem.

– Sokkal nagyobb az adminisztrációs költsége (+ 10-15 Mrd Forint) annak a támogatásnak amit eseti elbírálások szerint, azaz rászorultság vizsgálatára alapján adnak, mint azoknak a támogatásoknak amelyek alanyi jogon járnak mindenkinek.

– Korábbi tapasztalatok alapján elmondható, hogy a legrászorultabbak 20%-a kiesik a rendszerből, azaz hiába lenne szükségük rá, mégsem kapnak támogatást.

A kormány ezzel a lépéssel a családpolitikát szegénypolitikává degradálta volna le.

A következő bejelentésben az szerepelt, hogy a családi pótléket és az összes szociális juttatást beemelik az adóalapba. Erről túl sokat még nem tudunk, de számos kérdés felmerül közben, amire még nem kaptunk választ.

Hol lesznek az adósáv határok? Mi lesz az új adókulcs? Mi lesz az adó és járulékalapunk? Hogyan fog megvalósulni az egyenlő közteherviselés, azaz ugyan úgy fognak-e adózni azok az emberek akik gyermeket vállalnak mint azok, akik nem? Ezekre a kérdésekre várhatóan február közepén kapunk választ.

Összességében azonban elmondható, a kormány által közzétett hírek arra alkalmasak, hogy pánikot keltsenek a családokban. Érezhető, hogy a szegényekkel szemben ellenérzések kezdenek kialakulni. Pedig lehet, hogy sokszor önhibáján kívül kerül valaki krízishelyzetbe.

A családokat egyre több teher sújtja. Évek óta emelkednek a rezsi-költségek, hiányoznak a bérlakások, a kedvező lakáshiteleket gyakorlatilag megszüntették, a devizahitelek újabb terhet jelentenek, manapság már a diplomás végzettségűek is könnyen munkanélkülivé válhatnak.

Nehezen bár, de elfogadható, hogy a válságból együtt kell kilábalnunk és ezért szeptemberig nem is emelkedik a családi pótlék, a minimál nyugdíj és a szociális ellátások összege. De igazságtalan, hogy a kormány ismét a bérből és fizetésből élőkre tesz többletterhet és nem törekszik a méltányosabb közteherviselésre. A családoknak szükségük van a kiszámítható családpolitikára. A válságban is kell érezniük azt, hogy fontos, hasznos és jó dolog amit vállalnak, a gyermekekre szükség van!

PEST MEGYEI „KI MIT TUD?” – 2009

Keressük a Pest megyében élő tehetségeket! Jelentkezz Te is tehetségkutató versenyünkre, ha szeretnéd megyei szinten, szakértő zsűri előtt megméretetni magad!

Érdi selejtező: 2009. március 27-28.,

Szepes Gyula Művelődési Központ (2030 Érd, Alsó u. 9.)

Jelentkezési határidő: 2009. március 6.

A továbbjutók a monori döntőn vesznek részt, élő televíziós adás keretében.

A kategóriák győztesei balatoni nyaralást nyernek, valamint lehetőséget kapnak a gödöllői Millenniumi PEST MEGYEI „KI MIT TUD?” Gálán való részvételre.

Jelentkezni általános- és középiskolásoknak, a következő kategóriákban lehet:

népdal, népzene, néptánc, modern tánc, könnyűzene, komolyzene, vers és próza, egyéb.

A részletes felhívást keressétek a www.szepesmk.hu, vagy a www.pestmegye.hu honlapokon!

Pest Megye Önkormányzata

Horváth Pál

Vízkereszt napján, január 6-án elkezdődik a farsang, hogy mikor ér véget, az attól függ, mikorra esik húsvét, amit a húsvét előtti nagyböjt negyven napja közül az első, hamvazószerda jelez. A farsang a nagy vigasság, bálók, jelmezes felvonulások időszak, melyet majd a húsvét előtti visszafogottság, a lelki és testi megtisztulás időszaka követ.

A bálók ősi szokások leképezései a télűző, tavaszköszöntő népi mulatságoké, alakoskodásoké, melynek a gyökere, a pogány termékenységvarázsló szokásokból táplálkozik. A karnevál, a későbbi farsang, gyökerei az ókorba nyúlnak vissza. Az ókori saturnaliák, a Dianüszosz és Mithrász kultusz eseményei, később keveredtek a keresztény ünnepek szertartásaival.

Az eredetileg pogány ünnep, a tél temetése, a tavasz eljövele felett érzett öröm kifejezése volt. A maszk sok helyen részben a gonosz, rontó szellemek elriasztására, megtevesztésére szolgált, és a termékenységet is biztosította. A keresztény egyház évszázadokig üldözte a farsang pogány szokásait sikertelenül, majd III. Orbán pápa ezernyolc száz évvel ezelőtt, a régi pogány ünnepet keresztény elemekkel ruházta fel, végül átengedte ezt az időszakot a vidámságnak, életörömmek. A pápa szerint a farsang idején, a kedélyeket korlátozó intézkedéseket lazítsák és engedjék, hogy az emberek többet nevéssenek, szórakozzanak, énekeljenek, örvendjenek, mint máskor.

A farsang szavunk bajor-osztrák (vaschang) szóból származik, mert így nevezték a középkorban a „bolondosan beszélők gyülekezetét”, akik ilyenkor bátran megmondhatták a máskor tilos igazságot, a „bolond beszéd” védőpajzsa alatt.

A farsang hazája Olaszország.

Olvasónk írta

Tanárnők alsóneműben

Merre tart a jövő nemzedék erkölcsi nevelése, Érd és Hazánkban?!

Tisztelt Olvasó, biztosan Önben is felvetődik a fenti kérdés, amikor úton-útfélen a számtalan negatív példát látva (szemetelés, csúnya beszéd, tanárverés, ..., hol a vége?) egy pillanatra megállunk és elgondolkozunk. Azután rohanva a következő feladat felé elhessegetjük magunktól a gondolatot: a mi gyerekünk nem követi el ezen galádságokat, nem történhet ilyen meg, mi jó példát mutatunk. Azzal tisztába vagyunk, hogy az óvodában, iskolában, utazás közben, barátoknál érik a gyerekeket nem kívánt hatások, de bízunk a nevelőkben, tanároknak, a barátok szüleiben, hogy ők is odafigyelnek.

Ám ekkor jön a kemény, kíméletlen arcucsapás. A tavaly októberi zalaegerszegi gólyabálon vetkőző show-t tartó tanárnő esetéből nem tanulva, most az érdi Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola hölgytanárai egy részéből alakult, hagyományteremtőnek bejelentett (remélem, ebben a vonatkozásban nem lesz az) táncscsoport tagjai a szépen induló, később mókássá, erotikussá váló táncukat vetkőzéssel tetőzték. Szerencsére csak alsóneműig jutottak. Mindezt az első és második évfolyamnak tartott farsangi bálon.

Újfennt felteszem a kérdést: Merre tart a jövő nemzedék erkölcsi nevelése?

Mire számíthatunk, ha a jogaikban megnyírbált, fegyelmezési eszközeiktől megfosztott tanárok a ruhájukkal együtt az erkölcsi tartásuktól is megszabadulnak? A gyerekek hamar elsajátítják a lazasághoz, szabadsághoz vezető viselkedésmintákat. Ha hat év múlva félmeztelenül megy iskolába, és a pedagógus ezt szóvá teszi, akkor nyugodt szívvel válaszolhatja, hiszen ez helyes, mert ezt láttam a tanáraimtól. Egyben biztosak lehetünk. Lehet, hogy a tananyagra nem fognak emlékezni a gyere-

A farsangról

Az olasz karnevál a „carne vale” („Hús, isten vedel!”) talán az egyik leghíresebb ilyen népiünnepélye a velencei, de nevezetes a madridi, a sevillai, a párizsi és a düsseldorfi is. Napjainkban a városi farsangi játékok kötődnek a bálókhoz.

Magyarországon az első, farsangról szóló (bajor-osztrák) írások 1283-ból ismeretesek. Nálunk az ünnep kialakulása a középkorra tehető, elsősorban német hatás eredményeként. A farsang ideje egyúttal báliszezon is, ahogy azt Csokonai Mi-

hály a Dorottya, vagyis a „Drámák diadala a farságon” című vígposza 1799-ből bizonyítja.

A bált a farsang három utolsó napján szokták megrendezni. A legzajosabb mulatság a húshagyókeddi, amely általában éjfélig tart. Mária Terézia 1772-ben rendeletileg is szabályozta a farsangi álarcosbálók helyét és rendjét.

A magyar bálók jellemzője, hogy zárt körűek, mindig egy foglalkozási kör, vagy egy társadalmi réteg tagjai gyűlnek ilyenkor össze.

Székely bál

Február 7-én rendezték a Szepes Gyula Művelődési Központban a 29. Székely bált. A százhalombattai Forrás Néptáncgyűttes Kóka Rozália egyik írására koreografált táncot mutatott be a vendégeknek.

A Székely bál házigazdája a Bukovinai Székely Népdalkör volt, akik énekkel és táncsal is köszöntötték a bálzókat.

kek, de erre az esetre biztosan. Ezt pedig intő példaként kell tekinteni. Felhívja a figyelmet arra, hogy az iskolák házirendjébe be kell építeni soron kívül az erkölcsi normák felsorolását. Még ha azok triviálisak is. A megszegésükért járó szankcióknak pedig nem büntetőknek, hanem nevelő hatásúknak kell lenniük. Ezen szabályok az iskola területén vonatkoznak mindenkire! Szülőre, diákra, tanárra.

Higgyék el, már tíz-tizenöt év alatt érezhető hatást jelentene. Aki az, „ej hol leszek én már akkor!” felkiáltással él, és elhessegetné a kérdést, annak biztatásképpen mondom: remélem, magával viszi a jót az új közösségbe, ott pedig elszórja az erkölcs magvát, és kialakul az igény.

A jövőnk, a hazánk, a nemzetünk sorsa múlik azon, hogy gyermekeink milyen erkölcsi nevelést kapnak. Engedjék meg, hogy egy hazai együttes egyik számának a refrénjét idézzem: „Mert aki hazudik, az csal, aki hazudik, az lop, hazudni, csalni csúnya dolog!”

Tisztelettel: EGY SZOMORÚ, DE BIZAKODÓ SZÜLŐ